

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce **J. T.**, zastoupeného JUDr. Jitkou Fišerovou, advokátkou se sídlem Kyjevská 50, Plzeň, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.9.2011, č.j. KUJI 78302/2011, sp. zn. ODSH 975/2011

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Oznámením ze dne 22.2.2011, č.j. OSČ-BS-326/2011-SkoA sdělil Městský úřad Třebíč, odbor správních činností žalobci, že ke dni 28.1.2011 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností, stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů a současně žalobci sdělil, že pozbývá řidičské oprávnění (§ 123c odst. 3 citovaného zákona). Prvostupňový správní orgán vydal dne 22.7.2011 pod č.j. OSČ 2510/2010-40868/11/SkoA

rozhodnutí o námitkách žalobce proti oznámení o dosažení 12 bodů, kterým tyto námitky zamítl a zároveň rozhodl, že všechny záznamy bodů, kterými bylo dosaženo celkového počtu 12 se potvrzují. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách a toto zároveň potvrdil.

II.

Podstatný obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

[2] Ve smyslu ust. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu se řidiči odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí, což v daném případě nebylo naplněno. K námitce žalobce, že doposud nebylo řádně a zákonně rozhodnuto o jeho přestupku ze dne 28.1.2011 (přestupek spáchaný porušením ust. § 4c, § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu), které bylo policií klasifikováno jako přestupek v dopravě, překročení povolené rychlosti jízdy, žalovaný uvedl, že záležitost ohledně stížností žalobce k přestupku ze dne 28.1.2011 byla Policií ČR již dořešena a uzavřena, a to sdělením ze dne 18.4.2011, které se zabývalo stížností ohledně jednání a chování policisty, který pokutu uložil a dále sdělením ze dne 15.4.2011 ke stížnosti prošetření stížnosti ze dne 19.3.2011. Body do registru řidičů jsou zaznamenány na základě pravomocně ukončených řízeních o deliktech a podání žádosti o přezkoumání přestupku samo o sobě nemá odkladný účinek a výsledek projednání žádosti o přezkoumání přestupku není pro záznam bodů do registru řidičů ani pro řízení o námitkách proti uvedenému záznamu bodů předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu a tedy není nutné ani čekat na konečné stanovisko orgánů přezkumného řízení. Přestupek ze dne 28.1.2011 byl pravomocně ukončen blokovou pokutou na místě nezaplacenou, kterou žalobce na místě podepsal a tím vyjádřil souhlas se spácháním přestupku i způsobem jeho vyřízení, čímž byly splněny veškeré náležitosti pro zaznamenání bodů do registru řidiče. K dalšímu ověření byl vyžádán od Policie ČR pokutový blok (část A) k tomuto přestupku s číslem A 197953 série NA/2007 a po kontrole údajů na tomto pokutovém bloku námitku žalobce prvostupňový správní orgán zamítl. S tímto postupem se žalovaný ztotožnil, neboť z pokutového bloku vyplývá, že údaje (jméno a příjmení, datum narození a bydliště) jsou shodné s údaji žalobce. Pokutový blok je řádně podepsán a tím byl vyjádřen souhlas se správností napsaných údajů a souhlas se spácháním přestupku i způsobem jeho vyřízení. Ostatní námitky žalobce, týkající se nesouhlasu se spácháním přestupku a jeho způsobem projednání byly již prošetřeny Policií ČR, přičemž nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení. K námitce žalobce, že je neobjektivní, že o jeho stížnostech na postup policisty rozhodovaly orgány policie, které se policisty zastaly, žalovaný uvedl, že Policie ČR postupovala podle platných právních předpisů.

III.

Uplatněné žalobní námitky

[3] Žalobce namítal, že nebylo řádně a zákonně rozhodnuto o jeho jednání v dopravě ze dne 28.1.2011, které bylo klasifikováno jako přestupek v dopravě – překročení povolené rychlosti jízdy. Napadená správní rozhodnutí jsou proto předčasná. Jak je zjevné z několika přípisů žalobce, adresovaných jednak Policii ČR, jednak Městskému úřadu Třebíč, žalobce nesouhlasil dne 28.1.2011 při projednání přestupku s aplikací blokového řízení. Necítil se od samého počátku vinen spácháním přestupku. Základním předpokladem blokového řízení je stav, kdy osoba obviněná ze spáchání přestupku vyjádří souhlas s projednáním v tomto typu řízení. Zahájení blokového řízení je v dispozici osoby obviněné z přestupku, neboť této osobě

musí být dáno na výběr s tím, že buď považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést takové řízení, v němž by byly posuzovány jak skutkové, tak právní otázky a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána. Odlišný případ nastává, kdy ona osoba nemá přestupek za prokázaný a nesouhlasí se zaplacením pokuty a tehdy jí nelze odeprít právo na zahájení správního řízení o přestupku. V tomto smyslu musí být také osoba obviněná z přestupku řádně, zákonně a vyčerpávajícím způsobem poučena. V dané věci byl právě souhlas ze strany žalobce s provedením blokového řízení od počátku rozporován. Žalobce sice převzal od policisty složenku s blokem, avšak pokutu ve výši 1 000,- Kč neuhradil. Blok převzal z toho důvodu, že ho pokutující policista na místě odrazoval od správního řízení a poučoval ho pouze v tom směru, že za správní řízení zaplatí hodně peněz. Žalobce spáchání přestupku od počátku neuznával, nesouhlasil s tím, že by tento přestupek spáchal a přesto ho přítomný policista poučil nesprávně a neúplně o jeho právech podle příslušného zákona. Žalobce se domnívá, že jeho námitky a stížnosti proti policistovi, který jeho údajné provinění v dopravě měl na místě projednávat, byly prošetřovány neúplně a neobjektivně. Přestupek z 28.1.2011 nebyl žalobci jednoznačně prokázán ve správním řízení a pro blokové řízení nebyly splněny zákonné podmínky. V podání ze dne 23.11.2011 žalobce k žalobním námitkám rozvedl, že přestupek týkající se překročení povolené rychlosti nemůže vyvrátit ani potvrdit, z nabízených tří možností přítomného policisty využil nabídku předání přestupku k vyřízení do správního řízení, policista ovšem v zápětí žalobce upozornil na to, že pokud proběhne správní řízení, může být žalobce potrestán pokutou až do výše 15 000,- Kč. S tímto žalobce nesouhlasil, neboť by uvedená částka vážně narušila rodinný rozpočet. Policista nabídl žalobci, aby si na místě vzal složenku na pokutu ve výši 1 000,- Kč a tuto pokutu splácel, případně aby zašel na správní odbor a hájil se přímo tam. Jelikož tato varianta byla pro žalobce přijatelnější, podepsal mu nějaký lístek, prý potvrzení, že blok i složenku převzal. Po konzultaci se známým zajel žalobce na služebnu policie, nejprve mu bylo sděleno, že rozhodnutí může být vzato zpět, později mu bylo sděleno, že rozhodnutí v blokovém řízení již zpět vzít nelze. Na radu policisty sepsal žalobce námitky.

IV.

Vyjádření žalovaného k žalobě

[4] V písemném vyjádření k žalobě zopakoval žalovaný ve věci podstatné skutkové a právní závěry, jak byly vyjádřeny v odůvodnění jeho žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť žalobce nebyl na svých právech zkrácen postupem žalovaného, ani prvostupňového správního orgánu.

V.

Právní hodnocení soudu

[5] Žalobce především namítal, že nesouhlasil s blokovým řízením, složenku s blokem sice převzal, ale pokutu nezaplatil, neuznával, že přestupek jemu kladený za vinu spáchal a že nebyl řádně poučen v blokovém řízení, pouze tak, že v rámci správního řízení by se vystavoval daleko vyššímu postihu. K této námitce soud uvádí následující. Z obsahu správního spisu je patrné, že správní orgány si vyžádaly ověřenou kopii dílu „A“ pokutového bloku č. A 1979523, série NA/2007, vystaveného Policií České republiky na pokutu ve výši 1 000,- Kč, uloženou za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f), bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, na místě nezaplacenou, která byla uložena žalobci, jež byl identifikován rodným číslem, adresou a jehož totožnost byla ověřena podle řidičského průkazu č. EB 232457 za přestupek spáchaný dne 28.1.2011 ve 12.54 h překročením rychlosti mimo obec, stanovenou dopravní značkou na 50 km/hod, naměřenou rychlostí 65

km/hod, po toleranci 62 km/hod. Uvedený díl obsahuje prohlášení žalobce, že byl poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení, přičemž toto prohlášení je stvrzeno vlastnoručním podpisem žalobce. Z činnosti soudu je známo, že pokutové bloky uvedeného druhu, vydávané Ministerstvem financí ČR, obsahují v dílu „B“ poučení, že proti uložení této pokuty se nelze odvolat a poučení o způsobu zaplacení a o následcích nezaplacení uložené pokuty. Ve správním spise je dále založena listina, sepsaná žalobcem, doručená podle prezenčního razítka Dopravnímu inspektorátu, Městskému ředitelství policie Plzeň, Policie ČR dne 28.1.2011, kde je mimo jiné uvedeno, že policista měl žalobci nabídnout tři možnosti – pokutu na místě, pokutu složenkou nebo správní řízení, žalobce se měl dotazovat policisty na správní řízení, který ho od tohoto způsobu vyřízení věci měl odrazovat s tím, že zaplatí hodně peněz a že pro žalobce je výhodnější pokuta na složenku 1 000,- Kč. Žalobce měl dostat k podpisu blok s tím, že podpis je potřeba jako potvrzení, že převzal složenku s blokem i přes výhradu, že s přestupkem nesouhlasí. Po poradě s advokátem se žalobce vrátil na služebnu Policie ČR s žádostí o řešení věci ve správním řízení, vrátil složenku i pokutový blok. Dopisem ze dne 18.2.2011 byl žalobce Odborem služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje vyrozuměn o prošetření uvedeného podání se závěrem, že pravomocné rozhodnutí policejního orgánu nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, přičemž nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení podle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“). Díl „B“ pokutového bloku a složenka byla zaslána žalobci zpět. Dne 22.2.2011 učinil žalobce opětovné podání Policii ČR k přezkumu blokového řízení s tím, že nesouhlasil ani s uznáním přestupku, ani s pokutou, podle tvrzení policisty měl žalobce podepisovat pouze převzetí složenky a bloku s tím, že může v rámci následného jednání na magistrátu vznést námitky. Nově žalobce namítal, že projednání přestupku probíhalo protiprávně bez přítomnosti třetí osoby. Odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje sdělil k předmětnému podání žalobci dopisem ze dne 16.3.2011 č.j. KRPP-8790-7/ČJ-2011-0300DP, že předmětná věc byla opětovně prošetřena, ovšem nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení podle § 95 odst. 1 správního řádu; žalobce byl upozorněn, že podáním námitek proti blokové pokutě nezabývá žalobce povinností uhradit pravomocně uloženou blokovou pokutu a žalobci byl zaslán zpět díl „B“ pokutového bloku a složenka. Dne 19.3.2011 učinil žalobce opětovné podání, jehož obsahem je jeho nesouhlas s blokovým řízením. Dne 15.4.2011 sdělil žalobci posledně citovaný správní orgán (písemností č.j. KRPP-8790-10/ČJ-2011-0300DP), že při šetření přestupku byl využit institut blokového řízení, neboť byly splněny všechny obligatorní podmínky pro tento typ řízení, přestupek byl spolehlivě zjištěn, neboť je zachycen na záznamu měřicího zařízení a k vyřízení přestupku nepostačila domluva, neboť k tomuto přestupku zákon jasně stanovuje výši částky, kterou musí projednávající orgán v blokovém řízení uložit. Byla splněna podmínka i v tom smyslu, že žalobce odmítl pokutu zaplatit na místě, byl ochoten ji však zaplatit poté, a proto převzal pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, tento osobně podepsal, čímž vyjádřil souhlas s jejím zaplacením. Přítomnost třetí osoby není v případě blokového řízení zákonem vyžadována; policista nemá povinnost při projednávání přestupku na místě předkládat záznam o překročení rychlosti, takový záznam je využíván jako jeden z důkazních prostředků až v případě projednávání přestupku před správním orgánem.

[6] Pro posouzení žalobních námitek je relevantní následující právní úprava.

[7] Podle ust. § 84 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o přestupcích“) lze přestupek projednat uložením pokuty

v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit; proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat (odst. 1 a 2 citovaného ustanovení).

[8] Podle ust. § 85 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích vydává bloky k ukládání pokut (dále jen „pokutové bloky“) Ministerstvo financí České republiky. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.

[9] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2010, č.j. 8 As 68/2010 – 81 (přístupném na www.nssoud.cz) vyplývá, že rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku. Okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení je tedy okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku, přičemž tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se krajský soud plně ztotožňuje. Jak bylo výše uvedeno, z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce vlastnoručně podepsal pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, přičemž převzetí tohoto bloku potvrdil (viz ust. § 85 odst. 3 zákona o přestupcích). Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.1.2009, č.j. 2 As 89/2008 – 54 (přístupný na www.nssoud.cz), důkaz souhlasu se splněním podmínek udělení blokové pokuty u pokut na místě nezaplacených představuje vlastnoruční podpis přestupce na příslušném pokutovém bloku, přičemž je třeba vycházet z toho, že přestupce svým podpisem stvrdil spolehlivé zjištění přestupku a současně vyjádřil svou vůli, aby ve věci nebylo vedeno další řízení za účelem posouzení právních a skutkových otázek přestupků a že souhlasil s uloženou sankcí. Obsahem pokutového bloku je vždy poučení o nemožnosti odvolat se proti uložení pokuty a sám žalobce uvádí, že mu byly nabídnuty ze strany policisty tři možnosti vyřízení přestupku – nezkrácené správní řízení, uložení pokuty v blokovém řízení, a to buď se zaplacením pokuty na místě, či se zaplacením pokuty následně. Skutečnost, že souhlasem s blokovým řízením a převzetím pokutového bloku pachatel přestupku ztrácí možnost na projednání ve věci v nezkráceném správním řízení je všeobecně známou, žalobce je navíc řidičem z povolání a jak vyplývá z předloženého správního spisu, minimálně v dalších třech případech byla žalobci udělena bloková pokuta, vždy na místě nezaplacená, přičemž proti způsobu vyřízení těchto přestupků žalobce ničeho nenamítal, tedy je velice nepravděpodobné, že by mu v ostatních případech nebyl znám obsah pokutového bloku a smysl zkráceného blokového řízení, jehož jediným výstupem je právě pokutový blok. Je skuteností, že ve smyslu ust. § 22 odst. 9 zákona o přestupcích se uloží pokuta za přestupek podle odst. 1 písm. f) bod 4 ve výši od 1 500,- do 2 500,- Kč. Pokud byl tedy žalobce poučen policistou, že ve správním řízení by se vystavoval žalobce vyššímu postihu, nejednalo se o tvrzení nepravdivé. Tvrzení žalobce, že nesouhlasil s blokovým řízením, že nebyl řádně poučen, že neuznával spáchání přestupku, nebylo žalobcem hodnověrně doloženo; sám žalobce uvedl, že nemůže spáchání přestupku vyvrátit, ani potvrdit. V doplňujícím procesním podání žalobce mimo rámec dosavadních žalobních bodů (nesouhlas s blokovým řízením, neuznání, že byl přestupek spáchán, řádné nepoučení žalobce, převzetí složenky s blokem, ale následně její nezaplacení), uvedl, že podepsal nějaký lístek z důvodu tvrzení policisty, že je to potřebné jako potvrzení, že blok a složenku žalobce převzal. Toto tvrzení je možno hodnotit jako novou námitku zpochybňující podpis pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou; jedná se však o námitku nově uplatněnou, mimo rámec zákonné dvoutříměsíční

lhůty určené pro uplatňování žalobních námitek. Ovšem i pokud by soud vzal tuto žalobní námitku v potaz, nebylo by ji možno shledat důvodnou, neboť jak bylo shora uvedeno, na dílu „A“ pokutového bloku je vlastnoruční podpis žalobce, kterým stvrdil, že převzal díl „B“ pokutového bloku, na uvedeném bloku je žalobce mimo to identifikován jménem, rodným číslem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu. Není ani pravděpodobné, že by měl žalobce podepisovat jiný doklad a že by snad jeho podpis měl být na pokutovém bloku falšován, což ani žalobce v rámci žalobních bodů, ani doplňujícího procesního podání, netvrdil.

[10] Žalobce dále namítal, že jeho stížnosti a námitky proti postupu policie v blokovém řízení byly prošetřeny neúplně a neobjektivně, přičemž toto obecné tvrzení nebylo nijak blíže konkretizováno. Jak již bylo shora konstatováno, žalobce opakovaně vznášel námitky proti proběhlému blokovému řízení, přičemž příslušné správní orgány rovněž opakovaně uvedené stížnosti žalobce řešily s tím, že po provedeném šetření nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení, případně zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení ve smyslu ust. § 95 odst. 1 správního řádu. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.5.2010, č.j. 4 As 25/2010 - 34 (přístupný na www.nssoud.cz) je přezkumné řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu pouze mimořádným procesním prostředkem dozorcího práva, pro nějž je charakteristické, že řízení o něm je zahajováno výlučně z moci úřední, není v dispozici účastníka řízení a v tomto smyslu na ně není právní nárok. Kriteriem přezkoumávání je pouze zákonnost přezkoumávaného správního rozhodnutí, nikoliv též věcná správnost, nebo jiná hlediska; je sice pravdou, že účastník řízení může dát podle § 94 odst. 1 věty třetí správního řádu podnět k provedení přezkumného řízení, tento podnět však není návrhem na zahájení řízení a jestliže správní orgán shledá k zahájení důvody, toliko sdělí tuto skutečnost uvedením důvodů podateli; to, zda bude podnětu účastníka vyhověno či nikoliv a zda bude přezkumné řízení zahájeno, závisí výhradně na posouzení jeho opodstatněnosti příslušným správním orgánem.

[11] V odpovědi na stížnost žalobce sdělil Odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje přípisem ze dne 15.4.2011, č.j. KRPP-8790-10/ČJ-2011-0300DP, že při šetření přestupku byl využit institut blokového řízení, neboť byly splněny všechny obligatorní podmínky pro tento typ řízení, přestupek byl spolehlivě zjištěn, neboť je zachycen na záznamu měřicího zařízení a k vyřízení přestupku nepostačila domluva, neboť k tomuto přestupku zákon jasně stanovuje výši částky, kterou musí projednávající orgán v blokovém řízení uložit. Byla splněna podmínka i v tom smyslu, že žalobce odmítl pokutu zaplatit na místě, byl ochoten ji však zaplatit poté, a proto převzal pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, tento osobně podepsal, čímž vyjádřil souhlas s jejím zaplacením. Přítomnost třetí osoby není v případě blokového řízení zákonem vyžadována; policista nemá povinnost při projednávání přestupku na místě předkládat záznam o překročení rychlosti, takový záznam je využíván jako jeden z důkazních prostředků až v případě projednávání přestupku před správním orgánem. Odbor služby dopravní policie, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje a následně ani žalovaný nijak nepochybili, neboť žalobci bylo sděleno, že na základě provedeného šetření nebyly zjištěny důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělení bylo řádně odůvodněno. Žalobce namítal bez uvedení konkrétnějšího tvrzení, že stížnost a námitky byly prošetřeny neúplně a neobjektivně. Takováto skutečnost však z obsahu správního spisu nevyplývá. I tuto žalobní námitku soud shledal nedůvodnou.

[12] S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Brně zamítl žalobu jako nedůvodnou postupem podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

VI. Náklady řízení

[13] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možnost přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením vznikly náklady nad jeho běžnou činnost, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 30.3.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu